

4) Første Behandling af:

Forflag til Lov om midlertidig Forandring i Loven af 26de Mai 1868 om Ordningen af Hærens Forplejningskorps.

Mødet hævet Kl. 5, 50 Min.

Treogfirindstyvende Møde.

Fredagen den 17de Februar Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Efter Mødet igaar er ombelt paa de Herrers Pladser: „Forflag til Lov angaaende Omordning af Stamstutteriet paa Frederiksborg og nogle dermed forbundne Foranstaltninger m.m.“, saaledes som dette Lovforflag igaar er vedtaget af Folkethinget ved 2den Behandling.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til: „Fortsættelse af anden Behandling af „Forflag til Lov om Udvidelse af Valgretten til Sogneraad og Amtsraad.“

Albretsen: Da jeg igaar begjærede Ordet, var det for at fremføre et Par Ytringer overfor nogle Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen). Det ærede Medlem udtalte nemlig, at den fattige Klasse havde en stor Ret overfor Sogneraadet, men jeg vil rigtig nok hverken ønske ham eller nogen Anden, at de skulde komme til at benytte denne Ret, hvis man vil kalde det en Ret, hvilket vilde sige det Samme som, at Vedkommende kunde sige til Sogneraadet: Jeg er nu i Trang, og jeg har denne Ret; ville I nu opfylde den? I et saadant Tilfælde vil man vistnok strax svare: Nei, Du er forsnudet, Du er saadan og saadan, og derfor faar Du ingen Hjælp.

Nei, den Fattiges Ret er at ydmyge sig, at komme bedende, og han maa underkaste sig mange Ubehageligheder, naar han kommer bedende. Jeg siger ikke, at det er saaledes allevegne; men det er dog Tilfældet paa mange Steder. Jeg har hørt mange Fattige — det har været værdige Mænd, som altid have gjort deres yderste Effort for at ernære sig selv — som, naar Nøden kom, og der ikke var Andet for dem at gjøre end at ty til det Offentliges Hjælp, med grædende Taarer have beklaget sig og sagt, at det var ligesom de skulde gaa hen og gjøre en stor Ulykke, naar de skulde forlange denne Fattigunderstøttelse. — Dernæst bemærkede det ærede Medlem, at det syntes, som om jeg havde et skævt Die overfor Fattiggaardene. Jeg kan sige, at jeg baade har et skævt og et godt Die til dem; naar de, som jeg udtalte i mit Foredrag igaar, bestyres paa en god Maade, har jeg et godt Die til dem, men i modsat Tilfælde har jeg et skævt Die til dem, og jeg har set, at de mange Steder benyttes som Tvangsmiddel. Hos det ærede Medlem for Præsto Amts 4de Valgkreds (Frølund) henligger der et Andragende fra nogle fattige Medlemmer i en Kommune, hvor der haves en Fattiggaard. Hvorvidt dette Andragende er begrundet eller ikke, kan jeg ikke svare for, men det gaar ud paa, at der udøves en meget stor Strengthed, ja, at man endog er gaaet saa vidt, at Bestyrelsen har Lov til at slaa. Nu er Pryglesystemet jo ellers afflattet allevegne, saavel i Armeen som andre Steder, og derfor synes det ogsaa at burde afflattes paa et saadant Sted, saaledes at man ikke skal have Lov til at slaa gamle Folk. Hvorvidt Andragendet er begrundet, kan jeg som sagt ikke sige, men det ligger for, og jeg vil haabe, at det ærede Medlem snart vil bringe det til Thingets Kundskab. Jeg kunde fremhæve mange Exempler, men jeg skal indskrænke mig til at fremhæve et enkelt. Jeg kjendte en duelig Arbejdsmand, som i lang Tid havde arbejdet hos en Gaardmand. Om Efteraaret anskaffede denne Gaardmand sig en ny Tærskemaskine, og han siger da til Manden: Efterat jeg har faaet denne Tærskemaskine, har jeg egentlig ikke længere Brug for Dig, men Du kan gjerne blive her i Vinter — derfor roser